KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 820/2008

av den 8 augusti 2008

om åtgärder för att genomföra gemensamma grundläggande standarder avseende luftfartsskydd

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2320/2002 av den 16 december 2002 om införande av gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten [1], särskilt artikel 4.2, och

av följande skäl:

(1) Kommissionen är i enlighet med artikel 4.2 i förordning (EG) nr 2320/2002 skyldig att vid behov anta åtgärder för att genomföra gemensamma grundläggande standarder avseende luftfartsskydd inom hela gemenskapen. Kommissionens förordning (EG) nr 622/2003 av den 4 april 2003 om åtgärder för att genomföra gemensamma grundläggande standarder avseende luftfartsskydd [2] var den första rättsakt där sådana åtgärder fastställdes.

(2) Förordning (EG) nr 622/2003 har ändrats 14 gånger sedan den antogs. Det är av tydlighets- och rationalitetsskäl lämpligt att samla alla ändringarna i en ny förordning.

(3) Enligt artikel 8.1 i förordning (EG) nr 2320/2002 ska de genomförandeåtgärder som kommissionen antar i enlighet med artikel 4.2 i den förordningen vara hemliga och inte offentliggöras om de avser specifikationer för och acceptansprovning av utrustning, detaljerade procedurer som innehåller känslig information eller detaljerade kriterier för undantag från säkerhetsåtgärder. Enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 622/2003 ska dessutom de genomförandeåtgärder som beskrivs i bilagan till den förordningen vara hemliga och inte offentliggöras; de ska vara tillgängliga endast för personer som i behörig ordning godkänts av en medlemsstat eller kommissionen. I samband med senare gjorda ändringar av förordning (EG) nr 622/2003 har det föreskrivits att denna bestämmelse ska tillämpas på dessa ändringar.

(4) I syfte att förbättra överblickbarheten hos de genomförandeåtgärder som kommissionen hittills har antagit i enlighet med artikel 4.2 i förordning (EG) nr 2320/2002 har kommissionen sett över de åtgärder som anges i bilagan till förordning (EG) nr 622/2003, i denna bilagas lydelse efter de olika ändringar som gjorts, mot bakgrund av de kriterier som anges i artikel 8.1 i förordning (EG) nr 2320/2002. Översynen har visat att många av dessa åtgärder inte behöver hemlighållas och därför bör offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(5) Det är trots detta fortfarande nödvändigt att hemlighålla vissa åtgärder i fall där ett offentliggörande skulle kunna göra det lättare att kringgå åtgärderna och begå olagliga handlingar. Detta gäller bl.a. vissa detaljerade procedurer, inbegripet undantag från sådana, för säkerhetskontroll av fordon vid infart på behörighetsområden, kontroll av luftfartyg och passagerare, hantering av störande passagerare, säkerhetskontroll av obeledsagat lastrumsbagage, säkerhetskontroll av lastrumsbagage med hjälp av system för att upptäcka sprängämnen (EDS) och kontroll av frakt och post samt riktlinjer för säkerhetskontrollutrustning. Sådana åtgärder bör antas separat genom ett beslut som riktar sig till alla medlemsstaterna.

(6) Det är nödvändigt att en skillnad kan göras mellan flygplatser mot bakgrund av en lokal riskbedömning. Därför bör kommissionen underrättas om flygplatser som kan anses utgöra en mindre risk.

(7) Olika genomförandeåtgärder bör också kunna vidtas, beroende på typen av flygverksamhet. Kommissionen bör underrättas om kompensatoriska åtgärder vidtas för att garantera enhetliga säkerhetsnivåer.

(8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för luftfartsskyddet inom den civila luftfarten.

[1] EGT L 355, 30.12.2002, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 849/2004 (EUT L 158, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 229, 29.6.2004, s. 3.)

[2] EUT L 89, 5.4.2003, s. 9. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 358/2008 (EUT L 111, 23.4.2008, s. 5).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs de åtgärder som krävs för att genomföra och tekniskt anpassa de gemensamma grundläggande standarder avseende luftfartsskydd som ska införlivas i nationella säkerhetsprogram för civil luftfart.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

— nationellt säkerhetsprogram för civil luftfart: föreskrifter, metoder och förfaranden som medlemsstaterna antagit i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 2320/2002 i syfte att säkra skyddet av den civila luftfarten på sina respektive territorier.

— behörig myndighet: den nationella myndighet som utsetts av en medlemsstat i enlighet med artikel 5.2 i förordning (EG) nr 2320/2002 och som ska ansvara för att samordna och övervaka genomförandet av dess nationella säkerhetsprogram för civil luftfart.

Artikel 3

De åtgärder som avses i artikel 1 beskrivs i bilagan.

Artikel 4

Ny teknik och nya rutiner

1. Medlemsstaterna får tillåta att ny teknik eller nya rutiner som skiljer sig från det som föreskrivs i bilagan används för säkerhetsåtgärder, under förutsättning att

a) syftet är att utvärdera ett nytt sätt att utföra säkerhetsåtgärden i fråga, och

b) nivån på luftfartsskyddet inte påverkas i negativ riktning.

2. Senast fyra månader i förväg ska den berörda medlemsstaten skriftligen informera kommissionen och övriga medlemsstater om den nya teknik eller de nya rutiner som den har för avsikt att tillåta och samtidigt lämna en redogörelse för hur den säkerställer att den nya metoden eller de nya rutinerna uppfyller kravet i punkt 1 b. Denna notifiering ska också innehålla information om var den nya metoden eller de nya rutinerna kommer att användas och om provperiodens längd.

3. Om kommissionen ger medlemsstaten ett positivt svar, eller om inget svar erhålls inom tre månader efter det att kommissionen mottog den skriftliga informationen, får medlemsstaten tillåta användning av den nya metoden eller de nya rutinerna.

Om kommissionen anser att den nya metoden eller de nya rutinerna inte ger tillräckliga garantier för att nivån på luftfartsskyddet i gemenskapen upprätthålls, ska den senast tre månader efter det att den mottog det meddelande som avses i punkt 2 informera medlemsstaten om skälen till detta. I detta fall får den nya metoden eller de nya rutinerna inte användas förrän kommissionen fått tillfredsställande garantier.

4. Provperioden för en ny metod eller för nya rutiner får vara högst 18 månader. Kommissionen får förlänga denna period med högst 12 månader, under förutsättning att medlemsstaten på ett tillfredsställande sätt motiverar sin begäran om förlängning.

5. Minst var sjätte månad under provperioden ska medlemsstatens behöriga myndighet skicka in en lägesrapport till kommissionen. Kommissionen ska informera övriga medlemsstater om rapporten.

6. En provperiod får vara högst 30 månader.

Artikel 5

Anmälan

Medlemsstaterna ska skriftligen underrätta kommissionen om de flygplatser för vilka de tillämpar något av alternativen i antingen artikel 4.3 a eller artikel 4.3 c i förordning (EG) nr 2320/2002.

Artikel 6

Kompensatoriska åtgärder

Medlemsstaterna ska skriftligen underrätta kommissionen om de kompensatoriska åtgärder som tillämpas i enlighet med punkt 4.2 i bilagan till förordning (EG) nr 2320/2002.

Artikel 7

Kommissionens förordning (EG) nr 622/2003 ska upphöra att gälla.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 augusti 2008.

På kommissionens vägnar
Antonio TAJANI
Vice ordförande

BILAGA ([1])

1. **DEFINITIONER**

Förutom de definitioner som anges i bilagan till förordning (EG) nr 2320/2002 gäller i denna bilaga följande definitioner:

1.1 *A.C.A.M.S.*: (Access Control and Alarm Monitoring System): ett system för tillträdeskontroll och larmövervakning som på elektronisk väg ska kontrollera tillträdet till dörrar, utgångar och andra inpasseringspunkter som direkt eller indirekt leder till behörighetsområden. Systemet ska larma relevant myndighet vid obehörigt tillträde.

1.2 *användare av en flygplats*: varje fysisk eller juridisk person som med flyg transporterar passagerare, post och/eller gods till eller från den berörda flygplatsen, enligt definitionen i artikel 2 i rådets direktiv 96/67/EG ([2]).

1.3 *marktjänster*: de tjänster som utförs på en flygplats och tillhandahålls åt användare av en flygplats enligt beskrivningen i bilagan till direktiv 96/67/EG.

1.4 *flygföretag*: ett lufttransportföretag som innehar ett drifttillstånd och som bedriver flygtrafik.

1.5 *servicepanel*: på luftfartyg installerad yttre tillträdespunkt som används för service av luftfartyg (exempelvis vatten, toalett, eluttag för kablar från marken och andra serviceutrymmen som har externa snäpplås-paneler).

1.6 *luftfartyg som inte är i trafik*: ett luftfartyg som antingen har stått parkerat i mer än 12 timmar eller som inte står under övervakning som är tillräcklig för att obehörigt tillträde ska upptäckas.

2. **SÄKERHETEN PÅ FLYGPLATSER**

2.1 **Krav vid planeringen av flygplatser**

Inga föreskrifter i denna förordning.

2.2 **Kontroll av tillträde**

2.2.1 *Behörighetsområden och andra områden av flygsidan*

1. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att tillträde till behörighetsområden kontrolleras.

   Där områden på flygsidan som inte är behörighetsområden gränsar till och möjliggör tillträde till behörighetsområden, ska det upprättas gränser och kontroller som är tillräckliga för att man ska kunna upptäcka obehörigt tillträde och vidta lämpliga åtgärder.

2. Den behöriga myndighet som beviljar tillstånd att vistas inom behörighetsområden ska säkerställa att all personal med tillträde till dessa områden tillämpar strikta åtgärder för tillträdeskontroll. Dessa åtgärder ska omfatta följande:

   a) Personal med behörighetskort för tillträde till behörighetsområden ska vara förtrogen med behörighetskort som utfärdas av flygplatsen samt med godkända behörighetshandlingar som utfärdas av andra instanser än flygplatsen, och ska vidare känna till vilken behörighetshandling som ger tillträde till behörighetsområden.

   b) Alla personer som vistas inom behörighetsområden och som inte kan uppvisa giltigt behörighetskort ska av personalen antingen anropas och avkrävas förklaring eller rapporteras till den behöriga myndigheten.

   c) Alla obehöriga fordon som iakttas inom behörighetsområden ska av personalen antingen anropas och avkrävas förklaring eller rapporteras till den behöriga myndigheten.

([1]) Denna bilaga har samma struktur och numrering som bilagan till förordning (EG) nr 2320/2002. Om det på ett visst område inte genom denna förordning införs någon föreskrift för att genomföra eller tekniskt anpassa de gemensamma grundläggande standarderna, anges detta uttryckligen under den motsvarande rubriken.

([2]) EGT L 272, 25.10.1996, s. 36.

3. Den behöriga myndigheten ska i det nationella säkerhetsprogrammet för civil luftfart säkerställa att behörighetskort som ger tillträde till behörighetsområden kontrolleras enligt följande:

   a) Behörighetskort ska begränsa personalens tillträde så att tillträde endast ges till områden som man på grund av driftsmässiga behov behöver tillträde till.

   b) Efter upphörande av anställning eller vid förändrad tjänsteställning ska den anställdes behörighetskort återlämnas till den utfärdande verksamhetsutövaren och förstöras.

   c) Innehavaren ska omedelbart informera arbetsgivaren och den utfärdande verksamhetsutövaren om förlust eller stöld av sitt behörighetskort. Efter anmälan ska behörighetskortet omedelbart göras ogiltigt.

4. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att dörrar som enbart används för av- och ombordstigning och som leder till rampområden eller behörighetsområden hålls öppna enbart under av- och ombordstigningen.

5. Platser där säkerhetskontroll genomförs ska skyddas av vakter eller med hjälp av lämplig övervakningsutrustning, i syfte att hindra och förebygga säkerhetsöverträdelser vid passager som leder till och från säkerhetskontrollen, och ska erbjuda skydd åt personal som bidrar till säkerhetskontrollen.

6. Materiel som förvaras i behörighetsområden och andra områden på flygsidan och som används för hantering av passagerare och lastrumsbagage ska hela tiden vara skyddad eller övervakad för att förhindra obehörig åtkomst. Kasserad materiel ska förstöras för att säkerställa att den inte används av obehöriga personer.

   Tillgång till bokningssystem och incheckningssystem på flygplats ska kontrolleras för att förhindra obehörig åtkomst.

   Självservice vid incheckning och Internetalternativ som kan användas av passagerare ska betraktas som behörig tillgång till sådan materiel eller sådana system.

2.2.2 *Terminalområden*

De krav som fastställs i punkt 2.2.1.6 ska också tillämpas på terminalområden som är öppna för allmänheten.

2.2.3 *Andra allmänna områden*

Inga föreskrifter i denna förordning.

2.3 Säkerhetskontroll av personal, medförda föremål och fordon

2.3.1 *Säkerhetskontroll av personal och medförda föremål*

Säkerhetspersonal får vägra en personalmedlem tillträde till ett behörighetsområde om denne innehar ett föremål som säkerhetspersonalen anser kan berättiga en sådan vägran.

2.3.2 *Säkerhetskontroll av fordon*

1. Fordon ska undersökas så att man upptäcker förbjudna föremål eller personer som inte har tillträde.

2. Varken föraren eller någon annan person får vara kvar i fordonet när undersökningen görs.

2.3.3 *Säkerhetsförfaranden för leveranser av vätskor och påsar med säkerhetsförslutning*

Allmänna bestämmelser

1. Med *vätskeleverans* avses vätskor som saluförs i butiker som antingen ligger på flygsidan bortom den punkt där boardingkort kontrolleras eller inom behörighetsområdet, från det att de först tas emot på flygsidan till dess att de levereras till dessa butiker.

2. Med *leverans av påsar med säkerhetsförslutning* avses påsar som är av sådan typ att det tydligt syns om de utsätts för manipulering och som ska användas i butiker som ligger på flygsidan bortom den punkt där boardingkort kontrolleras, från det att de först tas emot på flygsidan och fram till slutanvändningen.

Kontroll av leveranser

Inga föreskrifter i denna förordning.

Känd leverantör

Inga föreskrifter i denna förordning.

Påsar med säkerhetsförslutning

3. Leveranser av påsar med säkerhetsförslutning ska tillhandahållas i säkerhetsförsluten förpackning till butiker som ligger på flygsidan bortom den punkt där boardingkort kontrolleras.

4. Från och med att leveransen tagits emot i en sådan butik och fram till slutanvändningen ska leveranserna av påsar med säkerhetsförslutning skyddas mot obehörig åtkomst.

2.4 **Fysisk säkerhet och patruller**

Inga föreskrifter i denna förordning.

3. SÄKERHETSÅTGÄRDER AVSEENDE LUFTFARTYG

3.1 **Säkerhetsundersökning och säkerhetskontroll av luftfartyg**

Flygföretag ska säkerställa att personal som genomför säkerhetsundersökning och säkerhetskontroll av luftfartyg har kännedom om den luftfartygstyp som kontrolleras och har genomgått lämplig utbildning om genomförandet av sådan verksamhet.

3.1.1 *Säkerhetskontroll av luftfartyg*

Efter avslutad säkerhetskontroll av ett luftfartyg ska flygföretaget spara ett protokoll under 24 timmar eller, vid flygningar som tar längre tid än 24 timmar, så länge flygningen varar.

3.1.2 *Säkerhetsundersökning av luftfartyg*

1. Efter avslutad säkerhetsundersökning av ett luftfartyg ska flygföretaget spara ett protokoll under 24 timmar eller, vid flygningar som tar längre tid än 24 timmar, så länge flygningen varar.

2. Säkerhetsundersökningen av luftfartyg ska genomföras med tom flygplanskabin.

3.2 **Skydd av luftfartyg**

Flygföretag ska ha ansvar för att upprätta skydd av sina luftfartyg.

4. PASSAGERARE OCH KABINBAGAGE

4.1 **Säkerhetskontroll av passagerare**

4.1.1 *Förbjudna föremål*

1. Passagerare får inte medföra följande föremål till behörighetsområden eller i flygplanskabinen:

a) Skjutvapen och andra vapen

Alla typer av föremål som kan, eller ger sken av att kunna, avlossa en projektil eller vålla skada, inbegripet följande:

— Alla typer av eldvapen (pistoler, revolvrar, kulgevär, hagelgevär osv.).

— Repliker och imitationer av eldvapen.

— Komponenter till eldvapen (med undantag för kikarsikten och sikten).

— Luftpistoler och luftgevär samt gaspistoler och gasgevär.

— Signalpistoler.

— Startpistoler.

— Leksaksskjutvapen av alla slag.

— Vapen för rundkulor.

— Industriella bult- och spikpistoler.

— Armborst.

— Slangbellor.

— Harpuner och pilgevär.

— Slaktmasker.

— Elchockvapen som bedövningsbatonger och ballistiska elchockvapen (taser).

— Tändare i form av eldvapen.

b) Vapen och föremål med vass udd eller vasst blad

Föremål med vass udd eller vasst blad som kan vålla skada, inbegripet följande:

— Yxor.

— Pilar.

— Isbroddar.

— Harpuner och spjut.

— Isyxor och isklyvare.

— Skridskor.

— Knivar med spärrbart blad eller springknivar, oberoende av bladets längd.

— Knivar, inbegripet ceremoniknivar, med blad på över 6 cm, av metall eller annat material som är starkt nog att användas som potentiellt vapen.

— Köttyxor.

— Macheter.

— Rakknivar och rakblad (med undantag för säkerhetsrakhyvlar och engångsrakhyvlar där bladen är monterade i en kassett).

— Sablar, svärd och värjkäppar.

— Skalpeller.

— Saxar med blad på över 6 cm.

— Skidstavar och vandringsstavar.

— Kaststjärnor.

— Verktyg som kan användas som spetsiga eller skarpa vapen (t.ex. borrar och borrskär, tapetknivar, verktygsknivar, alla typer av sågar, skruvmejslar, kofotar, hammare, tänger, skiftnycklar och skärbrännare).

c) Tillhyggen

Alla tillhyggen som kan vålla skada, inbegripet följande:

— Baseball- och brännbollsslagträn.

— Klubbor och batonger – styva eller flexibla (t.ex. blydaggar, polisbatonger och fjäderbatonger).

— Cricketslagträn.

— Golfklubbor.

— Hockeyklubbor.

— Lacrosse-racketar.

— Kajak- och kanotpaddlar.

— Skateboardar.

— Biljard-, snooker- och poolköer.

— Fiskespön.

— Kampsportsutrustning (t.ex. knogjärn, klubbor, batonger, ”rice flails”, ”num chucks”, ”kubotan” och ”kubasaunt”).

d) Explosiva och brandfarliga ämnen

Alla explosiva eller brandfarliga ämnen som utgör en risk för passagerarnas eller personalens hälsa eller för luftfartygets eller egendoms säkerhet, inbegripet följande:

— Ammunition.

— Tändhattar.

— Detonatorer och tändrör.

— Sprängämnen och spränganordningar.

— Repliker eller imitationer av sprängämnen eller spränganordningar.

— Minor och andra militära spränganordningar.

— Granater av alla typer.

— Gas och gasbehållare (t.ex. butan, propan, acetylengas och syre) i stora volymer.

— Fyrverkeripjäser, bloss och signalljus av olika slag och annan pyroteknisk utrustning (inbegripet smällare).

— Icke-säkerhetständstickor.

— Rökbomber och rökpatroner.

— Lättantändligt flytande bränsle (t.ex. bensin, gasol, dieselolja, tändarvätska, alkohol och etanol).

— Färg i sprejburk.

— Terpentin och thinner.

— Alkoholhaltiga drycker med över 70 volymprocent alkohol (140º proof).

e) Kemikalier och giftiga ämnen

Alla kemikalier eller giftiga ämnen som utgör en risk för passagerarnas eller personalens hälsa eller luftfartygets eller egendoms säkerhet, inbegripet följande:

— Syror och baser (t.ex. i våtcellsbatterier ur vilka vätska kan spilla ut).

— Frätande eller blekande ämnen (t.ex. kvicksilver och klor).

— Sprejer som tillfälligt försätter folk ur stridbart skick (t.ex. tårgas eller pepparsprej).

— Radioaktivt material (t.ex. medicinska eller kommersiella isotoper).

— Gifter.

— Smittsamma eller biologiskt farliga material (t.ex. infekterat blod, bakterier och virus).

— Material som kan självantändas.

— Brandsläckare.

f) Vätskor

Vätskor, förutom i särskilda behållare med en volym på högst 100 milliliter eller motsvarande, som ligger i en genomskinlig, återförslutningsbar plastpåse vars kapacitet inte får överstiga en liter. Plastpåsens innehåll ska rymmas i påsen utan problem och påsen ska vara helt stängd. Vätskor omfattar gel, deg, lösningar, blandningar av vätskeformiga och fasta ämnen samt innehåll i tryckbehållare, t.ex. tandkräm, hårgelé, drycker, soppor, safter, parfym, raklödder, aerosoler och annat med liknande konsistens.

Undantag får beviljas om vätskan

1) ska användas under resan och antingen är nödvändig av medicinska skäl eller ingår i en särskild diet, inbegripet barnmat; på uppmaning ska passageraren kunna styrka den undantagna vätskans äkthet, eller

2) införskaffats på flygsidan bortom den punkt där boardingkorten kontrolleras, i butiker som omfattas av godkända säkerhetsrutiner som ingår i flygplatsens säkerhetsprogram, under förutsättning att vätskan är förpackad så att det tydligt syns om förpackningen har utsatts för manipulering och att den inköpts på den flygplatsen den dagen, eller

3) införskaffats inom behörighetsområdet, i butiker som omfattas av godkända säkerhetsrutiner som ingår i flygplatsens säkerhetsprogram, eller

4) införskaffats vid en annan flygplats i gemenskapen, under förutsättning att vätskan är förpackad så att det tydligt syns om förpackningen har utsatts för manipulering och att den inköpts på flygsidan på den flygplatsen den dagen, eller

5) införskaffats ombord på ett EG-flygföretags luftfartyg, under förutsättning att vätskan är förpackad så att det tydligt syns om förpackningen har utsatts för manipulering och att den inköpts ombord på det luftfartyget den dagen, eller

6) införskaffats i butiker som ligger på flygsidan bortom den punkt där boardingkort kontrolleras eller i ett behörighetsområde på en flygplats belägen i ett tredjeland som finns förtecknat i tillägg 1. Kommissionen kan, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 9.2 i förordning (EG) nr 2320/2002, lägga till en flygplats i ett tredjeland i tillägg 1, om följande villkor uppfylls:

   — Gemenskapen och dess medlemsstater har goda erfarenheter av samarbete med tredjelandet.

   — Kommissionen har efter kontroll fastställt att

      a) tredjelandet tillämpar tillfredsställande standarder avseende luftfartsskydd, och

      b) man på flygplatsen tillämpar säkerhetsåtgärder motsvarande de åtgärder som anges i punkt 2.3.3 i den här bilagan och punkt 2.3.3 i kommissionens beslut av den 8 augusti 2008 [1], och

      c) Internationella civila luftfartsorganisationens rekommenderade riktlinjer för säkerhetskontroll avseende kontroll av vätskor, gel och aerosoler genomförs vid flygplatsen i enlighet med skrivelsen av den 1 december 2006 (referens: AS 8/11-06/100 Confidential) och skrivelsen av den 30 mars 2007 (referens: AS 8/11-07/26 Confidential) eller, när det gäller påsar med säkerhetsförslutning, motsvarande specifikationer, och

      d) den säkerhetsförslutna påse som vätskan förvaras i visar på ett tillfredsställande sätt att vätskan inköpts på flygsidan på tredjelandets flygplats under de senaste 36 timmarna.

2. En passagerare får undantas från kraven i punkt 4.1.1.1 om

   a) den behöriga myndigheten i förväg har underrättats om och samtyckt till att föremålet eller föremålen i fråga medtas, och

   b) luftfartygets befälhavare har underrättats om passageraren och det eller de förbjudna föremål som han eller hon medför.

Där så är lämpligt ska det eller de förbjudna föremålen förvaras under säkra förhållanden.

[1] Beslutet ännu ej offentliggjort i EUT.

3. Den förteckning över förbjudna föremål som avses i punkt 4.1.1.1 och information om tillåtna undantag ska göras tillgängliga för allmänheten.

4. Den behöriga myndigheten får förbjuda föremål utöver dem som omfattas av punkt 4.1.1.1. Den behöriga myndigheten ska göra rimliga ansträngningar för att informera passagerarna om de föremål som berörs innan de har checkat in sitt lastrumsbagage.

5. Föremål som är förbjudna enligt punkt 4.1.1.1 eller punkt 4.1.1.4 men som inte är förbjudna enligt punkt 5.2.3.1 får transporteras i lastrumsbagage under förutsättning att passagerarna inte har obevakad tillgång till sådant bagage från den punkt där bagaget checkas in till den punkt där de får tillbaka det efter ankomsten.

6. Säkerhetspersonal får vägra en passagerare tillträde till ett behörighetsområde och en flygplanskabin om denne innehar ett föremål som inte omfattas av punkt 4.1.1.3 men som säkerhetspersonalen anser kan berättiga en sådan vägran.

4.1.2 *Kalibrering av metalldetektorbågar*

Inga föreskrifter i denna förordning.

4.1.3 *Kontroll av passagerare med nedsatt rörlighet*

Inga föreskrifter i denna förordning.

4.1.4 *Säkerhetsbestämmelser för potentiellt störande passagerare*

1. Särskilda säkerhetsåtgärder ska införas för lufttransport av följande grupper av potentiellt störande passagerare:

   a) Utvisade personer:

      — Personer som i laga ordning har släppts in i en medlemsstat av dess myndigheter, eller som har rest in i en medlemsstat olagligt, och som vid en senare tidpunkt formellt har beordrats av myndigheterna att lämna den medlemsstaten.

   b) Avvisade personer:

      — Personer som av behöriga myndigheter förbjuds att resa in i en medlemsstat och som ska transporteras tillbaka till avreselandet eller till något annat land där de släpps in.

   c) Frihetsberövade personer:

      — Personer som antingen arresterats eller dömts av domstol och som måste transporteras.

2. Ansvariga myndigheter ska skriftligen och i god tid meddela berört flygföretag när de planerar att ta ombord potentiellt störande passagerare.

3. Det skriftliga meddelandet till flygföretaget och kaptenen ska innehålla följande uppgifter:

   — Personens identitet.

   — Skälet till transporten.

   — Namn och titel, i förekommande fall, på medföljande vakt(er).

   — Ansvarig myndighets riskbedömning (däribland skälen till att medföljande vakter tillhandahålls eller saknas).

   — På förhand uppgjorda placeringsarrangemang, om så krävs.

   — Typen av tillgängliga dokument.

4. Särskilda säkerhetsåtgärder ska införas för oregerliga passagerare. Oregerliga passagerare är personer som ombord på ett civilt luftfartyg, mellan den tidpunkt då dess dörr stängs före start och den tidpunkt då den återigen öppnas efter landning, gör sig skyldiga till någon av följande handlingar:

   — Angrepp, trakasserier, hot eller uppsåtlig vårdslöshet som utgör ett hot mot god ordning eller äventyrar säkerheten hos egendom eller personer.

— Angrepp, trakasserier, hot eller störande uppträdande som riktas mot en besättningsmedlem under tjänsteutövning eller som negativt påverkar besättningens möjligheter att fullgöra sina arbetsuppgifter.

— Uppsåtlig vårdslöshet eller skadegörelse – på ett luftfartyg, dess utrustning eller servicestruktur och serviceutrustning – som utgör ett hot mot god ordning eller äventyrar säkerheten hos luftfartyget eller de personer som befinner sig ombord på detta.

— Medvetet lämnande av falsk information som får till följd att säkerheten för ett luftfartyg under flygning äventyras.

— Vägran att följa lagenliga order eller instruktioner som getts i syfte att säkerställa en säker, välordnad och effektiv drift.

5. Personer i fängsligt förvar ska alltid åtföljas av vakter.

4.2 **Separering av passagerare**

I händelse av att en del av flygplatsterminalens lokaler, som är belägen mellan de platser där säkerhetskontroller genomförs och den plats där passagerare stiger ombord på luftfartyget, har använts av ankommande passagerare som inte säkerhetskontrollerats i enlighet med de skyddsregler som återfinns i förordning (EG) nr 2320/2002, ska detta område genomsökas i syfte att säkerställa att inga förbjudna föremål har lämnats kvar innan någon ombordstigning av säkerhetskontrollerade passagerare får ske.

4.3 **Säkerhetskontroll av kabinbagage**

1. Alla vätskor ska uppvisas för undersökning vid säkerhetskontrollen.

2. Bärbara datorer och andra större elektriska apparater ska före kontrollen avlägsnas ur kabinbagaget och kontrolleras separat.

3. Passagerares rockar, kappor, jackor och kavajer ska kontrolleras som separat kabinbagage.

4.3.1 *Säkerhetskontroll av kabinbagage med hjälp av högupplösande röntgenutrustning med aktiverad TIP*

Inga föreskrifter i denna förordning.

4.4 **Kontroll av diplomater**

Inga föreskrifter i denna förordning.

5. LASTRUMSBAGAGE

5.1 **Lastrumsbagagets anknytning till passagerare**

Inga föreskrifter i denna förordning.

5.2 **Säkerhetskontroll av lastrumsbagage**

5.2.1 *Beledsagat lastrumsbagage*

1. Flygföretaget ska säkerställa att alla passagerare reser med samma luftfartyg som sitt säkerhetskontrollerade lastrumsbagage. Om detta inte är fallet ska detta lastrumsbagage betraktas som obeledsagat bagage.

2. Den behöriga myndigheten ska i sitt nationella säkerhetsprogram för civil luftfart fastlägga detaljerade förfaranden för hur säkerhetskontrollen ska genomföras om det uppstår funktionsfel i kontrollutrustningen.

5.2.2 *Obeledsagat lastrumsbagage*

Ett flygföretag som accepterar obeledsagat lastrumsbagage som kommer från ett annat flygföretag ska erhålla ett skriftligt protokoll som visar att de säkerhetskontroller som specificeras i bilagan till förordning (EG) nr 2320/2002 har genomförts för detta lastrumsbagage innan det accepteras för transport.

5.2.3 *Förbjudna föremål i lastrumsbagage*

1. Följande föremål får inte packas i lastrumsbagaget:

— Sprängämnen, inbegripet detonatorer, sprängrör, granater och minor.

— Gaser, inbegripet propan och butan.

— Lättantändliga vätskor, inbegripet gasolin och metanol.

— Lättantändliga fasta ämnen och reaktiva ämnen som magnesium, braständare, fyrverkeripjäser och bloss.

— Oxidationsmedel och organiska peroxider, inbegripet blekmedel och reparationssatser för bilkarosser.

— Giftiga eller smittsamma ämnen, inbegripet råttgift och infekterat blod.

— Radioaktivt material, inbegripet medicinska och kommersiella isotoper.

— Frätande ämnen, inbegripet kvicksilver och bilbatterier.

— Komponenter till bränslesystem för fordon som har innehållit bränsle.

2. Den förteckning över förbjudna föremål som avses i punkt 5.2.3.1 ska göras tillgänglig för allmänheten vid flygföretagens kontor och på andra lämpliga sätt.

3. Den behöriga myndigheten får förbjuda föremål utöver dem som omfattas av punkt 5.2.3.1. Den behöriga myndigheten ska göra rimliga ansträngningar för att informera passagerarna om de föremål som berörs.

4. Säkerhetspersonal får vägra att transportera lastrumsbagage om detta innehåller ett föremål som inte omfattas av punkt 5.2.3.1 men som säkerhetspersonalen anser kan berättiga en sådan vägran.

5.2.4 *Säkerhetskontroll av lastrumsbagage med hjälp av EDS*

Inga föreskrifter i denna förordning.

5.2.5 *Säkerhetskontroll av beledsagat lastrumsbagage med hjälp av konventionell röntgenutrustning med aktiverad TIP*

Inga föreskrifter i denna förordning.

5.3 Skydd av lastrumsbagage

1. Tillträde till sorterings- och förvaringshallar för bagage ska vara begränsat till sådan personal som av driftsskäl måste vistas i hallarna. Hit räknas personal som är delaktig i lastning, lossning och skydd av lastrumsbagage och personer som av den behöriga myndigheten beviljats tillträde till sorterings- och förvaringshallar för bagage.

2. Passagerare får ges tillträde till sitt eget säkerhetskontrollerade lastrumsbagage då detta är nödvändigt, under förutsättning att de hela tiden övervakas för att säkerställa att inga förbjudna föremål

   a) förs in i lastrumsbagaget, eller

   b) avlägsnas från lastrumsbagaget och förs in i passagerarkabinen eller på behörighetsområdet.

6. FRAKT OCH KURIR- OCH EXPRESSPAKET

6.1 Tillämpning

I denna förordning avses med *kontoavsändare* en avsändare av gods vars försändelser endast är avsedda för transport med fraktluftfartyg, såsom anges i punkt 6.5 i bilagan till förordning (EG) nr 2320/2002.

6.2 Krav för en säkerhetsgodkänd speditör

Den behöriga myndigheten utser, godkänner eller förtecknar

6.2.1 När en verksamhetsutövare ska utses, godkännas eller förtecknas som säkerhetsgodkänd speditör av den behöriga myndigheten, ska medlemsstaterna se till att följande förfarande tillämpas:

a) Verksamhetsutövaren ska ansöka om status som säkerhetsgodkänd speditör hos den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den är lokaliserad.

Den sökande ska lämna in ett säkerhetsprogram till den behöriga myndigheten. Programmet ska innehålla en beskrivning av de metoder och förfaranden som verksamhetsutövaren kommer att tillämpa för att följa bestämmelserna i den här förordningen och det nationella säkerhetsprogrammet för civil luftfart i den medlemsstat där den är lokaliserad. I programmet ska det också anges hur verksamhetsutövaren själv kommer att övervaka efterlevnaden av dessa metoder och förfaranden.

Den sökande ska också lämna en skriftlig förklaring där den förbinder sig att upprätthålla de säkerhetsstandarder som beskrivs i programmet och att utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om alla eventuella ändringar av programmet. Denna förklaring ska undertecknas av verksamhetsutövarens företrädare enligt lag eller dess säkerhetsansvarige.

b) Den behöriga myndigheten ska granska säkerhetsprogrammet för att se till att de säkerhetsåtgärder som anges i programmet uppnår de fastställda standarderna. Den behöriga myndigheten ska sedan göra ett kontrollbesök i de anläggningar som omfattas av ansökan, för att bedöma om den sökande klarar att uppfylla kraven i både den här förordningen och det nationella säkerhetsprogrammet för civil luftfart i den medlemsstat där anläggningarna är belägna.

c) Om den behöriga myndigheten är nöjd med den information som tillhandahållits enligt punkterna a och b, får den utse, godkänna eller förteckna den sökande som säkerhetsgodkänd speditör för angivna anläggningar.

Detta förfarande ska tillämpas senast från och med den 1 mars 2008.

6.2.2 Den behöriga myndighetens inspektion i den säkerhetsgodkända speditörens anläggningar kan betraktas som ett kontrollbesök i den mening som avses i punkt 6.2.1 b.

6.2.3 Om den behöriga myndigheten inte längre anser att den säkerhetsgodkända speditören kan uppfylla kraven i både den här förordningen och det nationella säkerhetsprogrammet för civil luftfart, ska den dra in den säkerhetsgodkända speditörens status.

6.3 **Säkerhetskontroller**

6.3.1 Vid säkerhetskontroll (”screening”) enligt punkt 6.3.1 b i bilagan till förordning (EG) nr 2320/2002 ska speditörer eller flygföretag

a) använda de hjälpmedel eller metoder som har bäst förutsättningar för att upptäcka förbjudna föremål, med hänsyn till försändelsens art, och

b) se till att de hjälpmedel eller metoder som används håller tillräckligt hög standard för att säkerställa att inga förbjudna föremål finns dolda i frakten.

6.3.2 Den behöriga myndigheten ska underrätta kommissionen om alla andra hjälpmedel som den tillåter för säkerhetskontroll av frakt, såsom anges i led iv i punkt 6.3.1 b i bilagan till förordning (EG) nr 2320/2002.

6.4 **Kriterier för en känd avsändare**

6.4.1 Den kända avsändarens förklaring enligt punkt 6.4.1 b i bilagan till förordning (EG) nr 2320/2002 ska göras skriftligen i ett standardiserat nationellt format en gång om året.

I förklaringen ska intygas att försändelserna inte innehåller några förbjudna föremål som finns förtecknade i punkterna iv och v i tillägget, i enlighet med led i i punkt 6.4.1 c i bilagan till förordning (EG) nr 2320/2002.

Den kända avsändaren ska ta på sig det fulla ansvaret för sin förklaring.

6.4.2 När en försändelse innehåller förbjudna föremål ska den kända avsändaren alltid skriftligen intyga för den säkerhetsgodkända speditören eller flygföretaget att försändelsen innehåller sådana föremål.

6.4.3 Om den kända avsändaren inte längre kan fullgöra sina skyldigheter ska den kända avsändarens status dras in av den behöriga myndigheten eller den säkerhetsgodkända speditör eller det flygföretag som ansvarar för godkännandet.

6.5 **Transport med fraktluftfartyg**

6.5.1 När en säkerhetsgodkänd speditör eller ett flygföretag ska utse en verksamhetsutövare till kontoavsändare ska medlemsstaterna se till att följande förfarande genomförs:

a) Verksamhetsutövaren ska lämna in en undertecknad förklaring om sina åtaganden där det anges att den

— bekräftar mottagandet av nationella säkerhetsföreskrifter för anläggningar, personal och transport,

— ser till att de nationella säkerhetsföreskrifterna meddelas den personal som arbetar i verksamhetsutövarens anläggningar,

— förvarar frakten säkert till dess att den överlämnas till den säkerhetsgodkända speditören eller flygföretaget,

— godtar att försändelser kan bli föremål för säkerhetskontroller, inbegripet ”screening”, och

— godtar att den behöriga myndigheten utför oförberedda inspektioner av verksamhetsutövarens anläggningar för att bedöma om kontoavsändaren följer de nationella föreskrifterna.

Verksamhetsutövaren ska utse minst en person som ska ha ansvaret för säkerheten i verksamhetsutövarens anläggningar och ska informera den säkerhetsgodkända speditören eller flygföretaget om den personens namn och kontaktuppgifter.

b) Den säkerhetsgodkända speditören eller flygföretaget ska fastställa följande uppgifter om verksamhetsutövaren:

— Uppgifter om företaget, inklusive korrekt företagsadress.

— Företagets typ av verksamhet.

— Kontaktuppgifter, även kontaktuppgifterna för säkerhetsansvariga personer (en eller flera).

— Momsregistreringsnummer eller företagets registreringsnummer.

— Bankkonto.

c) Om den säkerhetsgodkända speditören eller flygföretaget anser att informationen enligt punkterna a och b är tillfredsställande får verksamhetsutövaren utses till kontoavsändare.

6.5.2 Den säkerhetsgodkända speditören eller flygföretaget ska föra en databas med den information som avses i punkt 6.5.1 b. Den behöriga myndigheten ska ha tillgång till denna databas för inspektioner.

6.5.3 Om en säkerhetsgodkänd speditör eller ett flygföretag inte längre anser att kontoavsändaren klarar att uppfylla kraven i de nationella föreskrifterna ska de dra in denna verksamhetsutövares status som kontoavsändare.

7. **POST**

Inga föreskrifter i denna förordning.

8. **FLYGFÖRETAGENS POST OCH MATERIEL**

Inga föreskrifter i denna förordning.

9. **CATERING OCH ANDRA VARULEVERANSER**

Inga föreskrifter i denna förordning.

10. **UTRUSTNING OCH RENGÖRINGSMATERIEL FÖR STÄDNING**

Inga föreskrifter i denna förordning.

11. **ALLMÄNFLYG**

Inga föreskrifter i denna förordning.

12. **REKRYTERING OCH UTBILDNING AV PERSONAL**

12.1 **Nationellt utbildningsprogram för luftfartsskydd**

Det nationella utbildningsprogrammet avseende luftfartsskydd ska omfatta utbildningskrav för hantering av oregerliga passagerare.

12.2 **Säkerhetspersonal**

12.2.1 *Ledning av flygföretag och av säkerhetsarbetet vid flygplatser*

1. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att det vid varje flygplats och flygföretag inom gemenskapen finns en tillräckligt kvalificerad ledning av säkerhetsarbetet. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att det finns en tillfredsställande organisation för ledningen av säkerhetsarbetet. Högre chefer med ansvar för att flygföretag eller flygplatser uppfyller säkerhetskraven ska ha kvalifikationer, kunskaper och erfarenheter på erforderlig nivå som ska omfatta

a) erfarenhet av verksamhet inom området luftfartsskydd, eller

b) erfarenhet från andra säkerhetsrelaterade områden, exempelvis brottsbekämpning, militär verksamhet eller liknande, och

c) certifikat eller likvärdigt godkännande av den behöriga myndigheten, och

d) kunskaper inom följande områden:

— Säkerhetssystem och tillträdeskontroll.

— Säkerhet på marken och under flygning.

— Vapen och förbjudna föremål.

— Översikt över terrorism.

12.3 **Annan personal**

Inga föreskrifter i denna förordning

13. **RIKTLINJER FÖR UTRUSTNING**

Inga föreskrifter i denna förordning.

Tillägg 1

Flygplats(er) från vilka flygningar avgår till flygplatser i gemenskapen:

— Flygplatsen i Singapore (SIN)

— Kroatien:

Flygplatsen i Dubrovnik (DBV)

Flygplatsen i Rijeka (RJK)

Flygplatsen i Pula (PUY)

Flygplatsen i Split (SPU)

Flygplatsen i Zadar (ZAD)

Flygplatsen i Zagreb (ZAG)